

2. rozporządzenie wykonawcze z dnia 6/VIII 1919 r. (Dz. Ust. R.-P. z 1920 r. № 5 poz. 27),
3. rozporządzenie z dnia 10/IX 1919 r. (Monitor Polski 1919 r. № 223),
4. rozporządzenie wykonawcze z dnia 18/XII 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 3 poz. 14),
5. rozporządzenie z dnia 20 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 5 poz. 30),
6. rozporządzenie ministerjalne z dnia 1 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 55 poz. 340),
7. ustęp ostatni obwieszczeń, podanych w Monitorze Polskim z dnia 14 maja 1920 r., № 107 z 1920 r. oraz z dnia 12 lipca 1920 r. № 154 (§ 8 p. 2 rozporządzenia).

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. Henryk Strasburger

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

Minister Sprawiedliwości:

St. Nowodworski

Minister Kolei Żelaznych:

K. Bartel

Minister Poczty i Telegrafów:

Stesłowicz

704.

ROZPORZĄDZENIE

Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego w przedmiocie regulaminu Komitetów Likwidacyjnych.

Art. 1. W wykonaniu ustawy z dn. 15 lipca 1920 r. (Dz. Ust. 1920 r. № 70, poz. 467) tworzą się dwa Komitety Likwidacyjne, jeden z siedzibą w Warszawie i drugi w Poznaniu.

Art. 2. Przewodniczącym Komitetu Likwidacyjnego w Warszawie jest Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego, w Poznaniu—Komisarz Głównego Urzędu Likwidacyjnego. Zastępców przewodniczących komitetów likwidacyjnych wyznacza Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 3. W skład Komitetu Likwidacyjnego w Warszawie wchodzi: delegat Ministerstwa Spraw Zagranicznych, delegat Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej lub ich zastępcy, oraz w każdym danym wypadku delegat lub jego zastępca Ministerstwa, do właściwości którego należy likwidowany majątek, prawo lub interes, oraz delegat lub jego zastępca

Głównego Urzędu Ziemskiego, o ile obiekt likwidacji stanowi nieruchomość ziemską.

Delegatów swoich oraz ich zastępców Ministrowie, względnie Prezesowie, wyznaczają do Komitetu Likwidacyjnego, jako stałych członków tegoż Komitetu, zgóry przesyłając zawiadomienie ze wskazaniem imienia i nazwiska delegata i zastępcy Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 4. W skład Komitetu Likwidacyjnego w Poznaniu wchodzi: delegat Ministerstwa Spraw Zagranicznych, delegat Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej lub ich zastępcy, oraz w każdym danym wypadku delegat lub zastępca Ministerstwa, do właściwości którego należy likwidowany majątek, prawo lub interes. w dziedzinach podległych ogólnym władzom centralnym. Delegatów i zastępców mianuje odpowiednio Ministerstwo, jako stałego członka Komitetu Likwidacyjnego.

W dziedzinach niepodległych ogólnym władzom centralnym wchodzi delegat lub zastępca odpowiedniego departamentu Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej, mianowany przez Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w charakterze stałego członka Komitetu Likwidacyjnego.

We wszystkich sprawach, dotyczących likwidacji nieruchomości ziemskich do Komitetu Likwidacyjnego, wchodzi delegat względnie zastępca Głównego Urzędu Ziemskiego wyznaczeni przez Prezesa tegoż Urzędu.

Art. 5. Komitety Likwidacyjne nie posiadają osobnej kancelarii; sprawy są załatwiane przez personel Głównego Urzędu Likwidacyjnego, względnie Poznańskiego Komisarjatu Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Art. 6. Sprawami Komitetu Likwidacyjnego kieruje przewodniczący Komitetu—względnie jego zastępca, on też wyznacza terminy posiedzeń nadzwyczajnych Komitetu Likwidacyjnego oraz porządek obrad.

Art. 7. Komitet Likwidacyjny, w wypadkach, kiedy to uzna za potrzebne ma prawo powoływać rzeczoznawców, określając wynagrodzenie ich w myśl art. 8 niniejszego regulaminu.

Art. 8. Żądanie wynagrodzenia ze strony rzeczoznawców winno być zgłoszone jednocześnie ze złożeniem opinii ich Komitetowi Likwidacyjnemu.

Komitet Likwidacyjny określa wysokość wynagrodzenia rzeczoznawców, jakoteż stanowi o zwrocie kosztów podróży w wypadkach, gdy rzeczoznawcy delegowani są poza obręb miejscowości, w której mieszkają.

Art. 9. Komitet Likwidacyjny ustala zasady, na których opiera szacunek majątków, praw i interesów, podlegających likwidacji i stosownie do tych zasad rzeczoznawcy, uwzględniając ewentualnie ocenę przedłożoną przez wywłaszczonego, a popartą odpowiednimi dowodami, taksują dany majątek, prawo lub interes.

Art. 10. Ostateczne określenie wartości likwidowanego majątku, prawa lub interesu, na zasadzie posiadanych w tym względzie danych, należy do kompetencji Komitetu Likwidacyjnego.

Art. 11. Pierwsze posiedzenie organizacyjne Komitetów Likwidacyjnych w Warszawie i Poznaniu odbywa się na wezwanie przewodniczącego względnie jego zastępcy, z udziałem delegatów stałych lub ich zastępców wszystkich Ministerstw, Prokuratury Generalnej oraz Głównego Urzędu Ziemskiego, względnie departamentów Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

Art. 12. Na pierwszym posiedzeniu Komitet Likwidacyjny ustala terminy posiedzeń Komitetu Likwidacyjnego, sposoby prowadzenia spraw,

określa terminy, w których poszczególne Ministerstwa mają dać odpowiedzi,—wymagane w myśl art. 15 niniejszego regulaminu.

Art. 13. Do zakresu działania Komitetu Likwidacyjnego należy:

1) kwalifikowanie do likwidacji majątków, praw i interesów, podległych likwidacji na mocy postanowień traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu dnia 28.VI. 1919 r.: a) zarejestrowanych w myśl ustawy z dnia 4.III. 1920 r. „o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich”; b) będących w ewidencji poszczególnych Ministerstw lub Urzędów; c) będących w ewidencji Komitetu Likwidacyjnego.

2) decyzja o sposobach prowadzenia likwidacji w myśl art. 2 ustawy z dn. 15.VII. 1920 r.

3) przeprowadzenie likwidacji majątków, praw i interesów,

4) zwalnianie majątków, praw i interesów od likwidacji, oraz

5) wydawanie wszelkich zarządzeń związanych z likwidacją.

Uchwałę swą co do sposobu przeprowadzenia likwidacji Komitet Likwidacyjny władny jest zmieniać dowolnie w toku postępowania aż do wydania uchwały zatwierdzającej zbyte, względnie do wydania uchwały o przejściu prawa własności na Państwo.

Art. 14. Komitet Likwidacyjny decyduje, jakie majątki, prawa lub interesy, zakwalifikowane do likwidacji, mają być zbyte przez właścicieli w drodze dobrowolnej umowy, jakie z nich mają być zatrzymane na rzecz Państwa i jakie wreszcie podlegają likwidacji w drodze zarządzenia sprzedaży przymusowej, na zasadach przepisów dodatkowych w myśl art. 13 ustawy z dn. 15.VII. 1920 r.

Art. 15. Dla powzięcia ostatecznej decyzji o sposobie likwidacji w myśl poprzedniego artykułu, Komitety Likwidacyjne, na jednym z pierwszych swych posiedzeń segregują posiadany, a wyszczególniony w art. 13 p. 1 niniejszego regulaminu materiał dla przesłania do właściwych Ministerstw i Głównego Urzędu Ziemskiego w myśl art. 11 ustawy z dn. 4.III. 1920 r. Dz. P. № 25 poz. 153 (o rejestracji i zabezpieczeniu majątków niemieckich) wg. kompetencji.

Jednocześnie z przesłaniem aktów Komitet Likwidacyjny wyznacza dla Ministerstw, Głównego Urzędu Ziemskiego względnie Departamentów terminy, w których te mają zgłosić do Komitetu Likwidacyjnego za zwrotem akt sprawy, wnioski swe co do sposobów likwidacji oraz warunków, jakim winien odpowiadać nowonabywca w razie postawienia wniosku o zakwalifikowaniu majątku, prawa lub interesu, do zlikwidowania w drodze zbycia przez właściciela.

Wnioski swe co do likwidacji poszczególnych majątków, praw lub interesów właściwe Ministerstwo przekazuje Komitetowi Likwidacyjnemu, po uprzednim porozumieniu się z Ministerstwem Skarbu. Na posiedzeniu organizacyjnym Komitet Likwidacyjny oznaczy termin, w jakim Ministerstwo Skarbu będzie winno zgłosić swą odpowiedź.

Przy wniosku o zatrzymaniu przedmiotu na rzecz Państwa winne być otwarte w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu odpowiednie kredyty, o czym odnośne Ministerstwo względnie Główny Urząd Ziemski zawiadamia Komitet Likwidacyjny jednocześnie za zgłoszeniem wniosku o zatrzymaniu obiektu na rzecz Państwa.

Art. 16. Po otrzymaniu w oznaczonym terminie akt odnośnych spraw, oraz wniosków w myśl poprzedniego artykułu Komitet Likwidacyjny poweźmie decyzję o sposobie przeprowadzenia likwidacji majątku, prawa lub interesu, o czym ogłasza w Monitorze Polskim, względnie Dzienniku Urzędowym Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (imię i nazwisko właściciela, przedmiot i spo-

sób likwidacji) oraz zawiadamia likwidowanego w trybie i terminie, które określi rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dn. 15.VII. 1920 r.

Art. 17. W wypadkach nieotrzymania w terminie wyznaczonym w myśl art. 15 niniejszego regulaminu, danych wymaganych przepisami tegoż art. regulaminu, Komitet Likwidacyjny władny jest na wniosek przewodniczącego powziąć decyzję co do sposobu likwidacji uważając, iż niezgłoszenie przez odnośne Ministerstwo względnie departament odpowiednich danych, pozostawia Komitetowi Likwidacyjnemu w danym wypadku wolną rękę.

Art. 18. W wypadkach likwidacji drogą zbycia majątku przez właściciela Komitet Likwidacyjny stwierdza, że umowa zbycia odpowiada warunkom postawionym przez Komitet Likwidacyjny w myśl art. 7 ustawy z dn. 15.VII. 1920 r. poczem dopiero umowa nabywa mocy obowiązującej lub stwierdza, że warunki przepisane nie zostały dokonane i wtenczas umowa staje się nieważną.

Art. 19. Komitet Likwidacyjny w wypadkach zatrzymania majątku, prawa lub interesu na rzecz Państwa, oznacza wartość jego przy udziale rzeczoznawców, uwzględniając uzasadnione zgłoszenia właściciela likwidowanego majątku.

Art. 20. Dla prawomocności uchwał Komitetu Likwidacyjnego niezbędną jest obecność trzech członków Komitetu, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy i przedstawiciela właściwego Ministerstwa.

Art. 21. Decyzje Komitetu Likwidacyjnego zapadają zwyčajną większością głosów, przy równości głosów, przeważa głos przewodniczącego.

Jeżeli przy głosowaniu o wysokości sum pieniężnych, na jakie ustalić wypada wartość przedmiotu lub wartość obciążającego prawa rzeczowego, zdania są rozbieżne, należy: a) jeżeli 2 z 4 głosów wypada na jedną sumę, a na 2 inne sumy po 1 głosie — uznać za miarodajną sumę, która uzyskała 2 głosy, b) o ile głosowanie dało 4 różne sumy, miarodajną będzie ta z dwóch środkowych sum, która jest najbliższą sumy, za którą głosował przewodniczący.

Art. 22. Wszelkie postanowienia i uchwały Komitetu Likwidacyjnego winne być zapisywane do specjalnej księgi protokołów, odpowiednio uwierzytelnionej i są podpisane przez przewodniczącego i wszystkich głosujących członków Komitetu Likwidacyjnego.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

w z. *J. Karśnicki*

705.

ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu
w przedmiocie utworzenia Okręgowych Dyrekcji Więziennych we
Lwowie i Krakowie.**

Art. 1. Na zasadzie art. 8 dekretu z dnia 7 lutego 1919. Dz. P. P. № 14 poz. 173, zarządzam utworzenie Okręgowych Dyrekcji Więziennych we Lwowie i Krakowie.